

SIFS HÅR

fra Ole Rostrop, Odin og tor, G. E. C. Gads Forlag, 1961

Når Loke gik ledig om i Asgård og sparkede sten på må og få, var ingen tryk for hans lumske påfund. Den lyse Sif, der var gift med Tor, lyttede gerne til Lokes tale, men engang mens hun sov, fik han set sit snit til at skære håret af hendes hoved, så hun blev til spot blandt asynjerne.

- 5 Da Tor kom hjem, var der villige tunger, der talte om skammen, som Sif havde lidt. Og Tor var ikke mild, da han greb Loke for at knuse hvert ben i hans krop. Loke bad for sig og lovede bod. Han svor, at han skulde få sorte dværge til at smede et hår af guld til Sif, og de gyldne lokker skulde gro på hendes hoved som de andre guders hår. Han kom hurtigt of sted.
- 10 Loke drog til de dværge, der kaldes Ivaldes sønner. Han talte godt for dem, så de smedede håret af guld og skibet Skibladner og spyddet Gungner og gav dem til ham. Da kom Loke i snak med en dværg, der hed Brokk. Han viste Brokk sine sjældne sager, men Brokk mente, at hans broder Eitri kunde gøre tre ting, der var lige så gode. Det væddede de om, og Loke satte sit hoved ind på det.
- 15 Brokk og Eitri fulgtes til smedjen. I essen lagde Eitri et svineskind, og han sagde til Brokk om at trække bælgen og blive ved, til han kom igen og tog skindet ud. Da Eitri var gået, kom der en flue og satte sig frækt på Brokks hånd. Den stak, så det sved, men Brokk trak bælgen, til smeden kom og tog skindet ud. En galt var det blevet, med børster af guld, der lyser som ild i mørke. Eitri lagde nu en guldklump i essen. Brokk skulde blæse og blive
- 20 ved, til han kom igen, og Eitri gik bort. Atter kom fluen og pinte Brokk. Den stak ham på halsen, og dobbelt sved det, men Brokk trak bælgen, til broderen kom og tog guldringen Drypner fra essens gløder. Sidst lagde Eitri jern i essen og bød sin broder at røre bælgen. Hvis bælgen stod stille, før arbejdet var til ende, vilde al hans møje være til ingen nytte. Ondt satte fluen sig mellem hans øjne. Den borede brodden i øjnenes låg. Brokk bed
- 25 tænderne sammen. Først da blodet løb ned i hans øjne og blændede ham helt, slap han et

nu med sin hånd og slog efter fluen. Bælgen sank sammen. Eitre kom til. »Det var nær gået galt med den tredje ting,« sagde han. Og han tog en hammer ud af essen. Han gav sin broder de sjældne ting og bød Brokk bringe dem til Asgård, så guderne kunde dømme ham og Loke imellem.

30 ...

Aserne dømte, at hammeren var bedst af de hidbragte ting, det tryggeste værn for guder i Asgård mod lumske jætter. Brokk havde vundet og Loke tabt.. Loke vidste, det gjaldt hans hoved. Hall søgte at købe sig fri hos dværgen, men Brokk var stædig og holdt på sin ret.»Så tag mig da, om du ellers kan,« sagde Loke, og væk var han. Han havde sko, der
35 bar ham vidt over hav og i luft. Da gik dværgen til Tor og klagede sin nød. Tor føjede ham og fangede Loke.

Nu vilde Brokk skære hovedet af Loke, men Loke sagde, at halsen havde han ikke krav på. Kun hovedet. Brokk fandt, at han talte for meget. Han tog en rem og en kniv. Han agtede at bore huller i Lokes læber og snøre dem sammen. Kniven vilde ikke bide. »Bedre
40 var vel min broders syl,« sagde dværgen, og straks stod han med den i hånden. Den bed godt nok: Loke fik syet læberne sammen, men længe holdt han ikke munden lukket, og remmen rev hullerne sønder.

Hårdt holder det at tæmme mand, der vil tale.